

[Industriministeren]

reslås overført til prismærkningsloven, vil en overførelse af de øvrige bestemmelser kræve en nærmere undersøgelse. Indtil videre foreslår regeringen derfor disse bestemmelser opretholdt i den gældende lov.

Det er regeringens opfattelse, at det fremsatte lovforslag bygger på nogle gode tidssvarende principper, og det er derfor mit håb, at Folketinget vil bakke op om forslaget til en ny og moderniseret markedsføringslov, således som erhvervs- og forbrugerrepræsentanterne så klart har givet udtryk for i betænkningen.

Idet jeg i øvrigt henviser til de udførlige bemærkninger til lovforslaget, skal jeg anbefale forslaget til det høje Tings velvillige behandling.

Industriministeren (Anne Birgitte Lundholt):

Hermed har jeg den ære for det høje Folketing at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om mærkning og skiltning med pris m.v.

(Lovforslag nr. L 51).

Lovforslaget fremsættes som følge af fremsættelsen af forslaget om en ny markedsføringslov. Som anbefalet i betænkningen om en ny markedsføringslov medfører forslaget overflytning af den eksisterende markedsføringslovs § 7 om rabat til prismærkningsloven, der i forvejen indeholder en anden specialregel om skiltning med rabat. Derved klargøres det, at rabatsystemer uanset indhold, form og præsentation generelt er underkastet reglerne i markedsføringslovens §§ 1 og 2.

Denne specialregel om rabatmærker og indløsning heraf foreslås indsat i tilknytning til prismærkningslovens generelle bestemmelser vedrørende oplysning om rabat.

Industriministeren (Anne Birgitte Lundholt):

Hermed har jeg den ære for det høje Ting at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om visse selskabers aflæggelse af årsregnskab m.v. (Gennemførelse af ændringer til 4. og 7. selskabsrets-direktiv samt undersøgelse af regnskaber m.v.)
(Lovforslag nr. L 52).

Lovforslaget har til formål at gennemføre 2 ændringsdirektiver til 4. og 7. selskabsretsdirektiv om aktie- og anpartsselskabers årsregnskaber og koncernregnskaber. Samtidig fore-

slås en justering af reglerne om Erhvervs- og Selskabsstyrelsens adgang til at undersøge de årsregnskaber, der indsendes til styrelsen, med henblik på overtrædelser af selskabslovene og bogføringsloven.

Det ene ændringsdirektiv indebærer, at interessentskaber og kommanditselskaber, i hvilke alle de personligt hæftende deltagere – dvs. interessenter og komplementarer – er organiseret som aktieselskaber eller anpartsselskaber, bliver omfattet af regnskabsdirektiverne.

Direktivet har sin baggrund i, at der er et betydeligt og stadig stigende antal interessentskaber og kommanditselskaber, hvor interessenterne og komplementarerne er aktie- og anpartsselskaber. Da de personligt hæftende deltagere i sådanne selskaber over for tredjemand kun hæfter med selskabsformuen, er disse selskaber blevet medtaget under regnskabsdirektivernes anvendelsesområde.

Som følge heraf foreslås årsregnskabsloven ændret, således at den også omfatter de pågældende selskaber. Forslaget vil betyde, at selskaberne får pligt til at udarbejde, lade revidere og offentliggøre årsregnskaber m.v. efter årsregnskabsloven.

Det andet ændringsdirektiv indeholder en pligt til at tillade supplerende talmæssige oplysninger i ecu. Herudover indeholder direktivet en række undtagelsesmuligheder for noteoplysninger m.v. for små selskaber og ajourfører størrelseskriterierne for, hvad der teknisk set regnes for små og mellemstore selskaber i direktivet.

Da årsregnskabslovens størrelseskriterier blev ændret så sent som i 1990, har regeringen ikke fundet det hensigtsmæssigt at foreslå yderligere ændringer i disse bestemmelser.

Lovforslagets bestemmelser om Erhvervs- og Selskabsstyrelsens adgang til at undersøge de årsregnskaber, der indsendes til styrelsen, har sin baggrund i ønsket om at begrænse lovovertrædelser i selskaberne. Der er tale om en aktivitet, der vil ske som et led i den eksisterende arbejdsgang i Erhvervs- og Selskabsstyrelsen.

Det er ikke herved hensigten at ændre på det forhold, at det fortsat er selskabsledelsernes ansvar, at selskaberne lever op til lovens krav, samt i modsat fald revisors pligt at tage fornødent forbehold i revisionspåtegningen.

[Industriministeren]

Idet jeg i øvrigt henviser til bemærkningerne til lovforslaget, kan jeg anbefale det til Folketingets velvillige behandling.

Annette Just (FP):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig hermed at fremsætte:

Forslag til lov om ophævelse af lov om butikstid. (Afskaffelse af lukkeloven).

(Lovforslag nr. L 53).

Det er forslagsstillernes opfattelse, at tiden for længst er løbet fra lukkelovgivningen. På dette – som på andre – områder kræver samfundsudviklingen, at lovgivningsmæssige indgreb, der er historisk betinget, afvikles.

Forslagsstillerne mener, at det frie marked selv kan regulere det behov, der eventuelt måtte være for at fastsætte rammer for detailhandelens åbningstider. Det vil herved blive forbrugernes ønsker og behov, der reelt styrer butikernes åbnings- og lukketider. Ved ændringen af lukkeloven i 1989, jf. Folketingstidende 1988-89, forhandlingerne sp. 6375, 6881, 9507 og 10317, tillæg A sp. 4865, tillæg B sp. 1305 og tillæg C sp. 1029, stillede Fremskridtspartiet ændringsforslag om, at loven skulle tages op til revision efter fire år. Forslaget herom blev forkastet af de øvrige partier, men udviklingen i mellemtiden – herunder såvel de generelle tendenser inden for detailhandelen som de forsøg, der med hjemmel i lov om frikommuner er gennemført – taler for, at der nu tages skridt til en definitiv afskaffelse af lovregulering på dette område.

Industriministeren har i den politiske debat i sommeren 1991 givet udtryk for, at en afskaffelse af lukkeloven snart kan blive aktuel. Ved at samarbejde med forslagsstillerne om vedtagelse af nærværende lovforslag har ministeren og regeringen mulighed for at omsætte ord til handling.

Industriministeren fremsatte den 7. oktober 1992 et lovforslag, nr. L 9, om at liberalisere lukkeloven. Ifølge en meddelelse fra Ritzaus Bureau den 7. oktober 1992 begrundede industriministeren regeringens forslag om liberalisering af lukkeloven med, at »tiden er løbet fra centralt fastsatte butikstider. Samfundet er blevet mere fleksibelt, og der er behov for, at de enkelte butikker selv fastsætter åbningstider – ud fra forbrugernes behov og butikernes indtjeningsmuligheder.«

Forslagsstillerne mener, at denne begrundelse i det store og hele er identisk med den begrundelse, der blev præsenteret i lovforslag nr. L 55 fra folketingsåret 1991-92 om ophævelse af lov om butikstid, jf. Folketingstidende 1991-92, forhandlingerne sp. 682, 3096, 7676 og 7773, tillæg A sp. 1031 og tillæg B sp. 677.

Forslagsstillerne mener, at industriministerens lovforslag ikke er tilstrækkelig vidtgående. Der eksisterer ifølge forslagsstillerne ikke reel argumentation for stadig at regulere butikernes lukketider, hvilket industriministeren implicit erkender med formuleringen »tiden er løbet fra centralt fastsatte butikstider«. Det er ulogisk og meningsløst at argumentere for en liberalisering af lukkeloven med henvisning til, at tiden er løbet fra centralt fastsatte butikstider, samtidig med, at der ønskes regulering på bestemte dage og tidspunkter.

Hvis en liberalisering af lukkeloven skal have fuld beskæftigelsesmæssig virkning, skal området totalliberaliseres. Danmark har i de senere år oplevet en meget positiv udvikling i turismen, som i de senere år har været stigende. Alene derfor er der grund til at ophæve loven. Hvis butiksområdet frigøres totalt med hensyn til lukketider, vil erhvervet tilrettelægge åbningstiderne således, at de også i forhold til turister opnår den optimale effekt.

Det er forslagsstillernes opfattelse, at en ophævelse af lukkeloven vil medføre en øget beskæftigelse. I vismandsrapporten »Dansk Økonomi«, maj 1992, Det Økonomiske Råd, beskrives det i kapitlet »Den indenlandske konjunktur« i afsnittet »Produktion, beskæftigelse og investeringer«, side 79, at foranstaltninger, der fjerner konkurrencebegrænsninger på hjemmemarkedet, vil bidrage til en nedbringelse af ledigheden.

Forslagsstillerne er i forbindelse med lovforslaget om ophævelse af lukkeloven opmærksom på de alvorlige politisk skabte problemer, hotel- og restaurationsbranchen kæmper med. Forslagsstillerne er derfor indstillet på at deltage i et konstruktivt samarbejde med Folketingets øvrige partier med henblik på at liberalisere de gældende regler vedrørende alkoholbevilling m.m. for hotel- og restaurationsbranchen for at undgå en skævvridning i konkurrencesammenhæng.

Nærværende lovforslag er indeholdt i Fremskridtspartiets lovkatalog 1992-93, ISBN